

எத்தரென்னையடாலும், நிஜஸ்தர்

AS A DECEIVER, YET TRUE.

யோவான் 18:28-40

“சத்தியவான் எவனும் என் சத்தம் கேட்கிறான்.”யோவான் 18:37

பிலாத்துவினுடைய அரண்மனையில் நடந்திட்ட இயேசுவின் விசாரணை குறித்த விஷயங்களே, நம்முடைய பாடமாக உள்ளது. இயேசு, உலகத்திலேயே மிகப்பெரிய சாம்ராஜ்யத்தின் பிரதிநிதிக்கு முன்பு நிற்குகொண்டிருந்தார்; எவ்விதமான சாதகமான சூழ்நிலைகள் இல்லாதபோதிலும், வியக்கத்தக்க அமைதியுடனும், தைரியத்துடனும் நிற்குகொண்டிருந்தார். அப்பொழுது காலை வேளையாக இருந்தது, சுமார் 8 மணி அல்லது அதற்கும் முன்னதாக இருந்திருக்க வேண்டும். அவர் தமது சீஷர்களுடன் பஸ்கா புசித்தது முதல், அவருடைய நரம்புகளின் மீதான அழுத்தத்திற்கு ஓய்வில்லாமல் இருந்தது . . . அவர்களின் பாதங்களைக் கழுவினார், தம்முடைய சொந்த மரணத்திற்கான அடையாளமாக அப்பத்தைப் பிட்டு, தமது சீஷர்களுக்குக் கொடுத்து, நினைவுகூருதலின் இராப்போஜனத்தை நிறுவினார்; பின்னர் சம்பவிக்கப் போகிறவைகளை முழுதும் அறிந்தவராக, யூதாஸ் திட்டமிட்டதைச் செய்யும்படிக்கு அவனை அனுப்பினார்; பின்னர் கெத்செமனேக்குப் போகிற வழியில் அவர், சீஷர்களிடம் திராட்செடி மற்றும் கொடிகள் குறித்துப் பேசி, பின்னர் (யோவான் 17-ஆம் அதிகாரத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளதுபோல்)

R3554 : page 140

அவர்களுக்காக ஜெபம் பண்ணி, பின்னர் கெத்செமனே தோட்டத்திற்குள் அவர் வந்து, தம்மைக் குறித்து வியாகுலத்துடன் ஜெபம் பண்ணி, தாம் செய்த பணிகள், பிதாவின் அங்கீகரிப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக முழுமையாகவும், திருப்திகரமாகவும் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளதா என்று அறிய கவலைக் கொண்டவராகவும் இருந்தார்.

தம்மைப் பெலப்படுத்தும்படிக்கு அனுப்பப்பட்ட தூதன் வாயிலாக, தமக்கான அங்கீகரிப்பை அவர் பெற்றதுமுதல், சகலமும் சமாதானத்துடனும், அமைதியுடனும் காணப்பட்டது. அவரைச் சிறைப்பிடித்த விஷயம், அவருடைய சீஷர்கள் சிதறடிக்கப்பட்ட விஷயம், பிரதான ஆசாரியனின் நீதிமன்றத்தில் அவர் விசாரிக்கப்பட்ட விஷயம், அவர் கேலிபண்ணப்பட்டு, காறி உமிழப்பட்டு, முகத்தின் தாடி மயிர் இழுக்கப்பட்டு, தலையில் கொட்டப்பட்டு, அவருடைய கண்கள் கட்டப்பட்டு, அவரைக் குட்டினது யார் என்று தீர்க்கத்தரிசனம் கூறச் சொல்லப்பட்ட விஷயமாகிய இந்தச் சகல அவமானங்களையும் அவர் பொறுமையுடன் சகித்தார்; மேலும் இரவுபொழுது ஒரு மனிதனைக் ஆக்கினைக்குள்ளாகத்தீர்ப்பது என்பது யூதர்களின் பிரமாணங்களுக்கு எதிரான ஒன்றாக இருந்தபடியால், மீதமான அவருடைய விசாரணையானது ஆலோசனை சங்கத்தார் விதிமுறைபடி, அவரைக் குற்றவாளி என முடிவு தீர்க்கப்படத்தக்கதாக விடியும்வரை தள்ளிவைக்கப்பட்டது. இதற்கிடையில் அவருடைய அன்பான சீஷர்கள், மந்தையைப் போல சிதறடிக்கப்பட்டுவிட்டனர். மேலும், சேவல் கூவுவதற்கு முன்னதாகவே, பிரியமான பேதுருவும், அவரைச் சபித்துப் பேசி, அவரை மறுதலித்துவிட்டார். இந்த அனைத்து அனுபவங்களுக்குள் கடந்து சென்ற பிற்பாடும், அநேகமாக எவ்விதமான ஓய்வும் இல்லாமல் இருந்தபோதும், தமது ஊழியங்கள் காரணமாகவும், மற்றவர்களைச் சொஸ்தமாக்கும்படிக்கு தம்முடைய சத்துவத்தைக் கொடுத்துவிட்ட காரணமாகவும் பெலவீனமடைந்திருந்தபோதும் நமது கர்த்தர், பிலாத்துவின் முன்பு மிகுந்த அமைதலுடனும், பெலத்துடனும் நின்றது வியக்கத்தக்க விஷயமாகும்.

அவரை மரணத்திற்கு ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே தங்கள் மனதில் நிர்ணயித்துக் கொண்டிருந்த அவருடைய சத்துருக்களாகிய ஆலோசனை சங்கத்தார் மற்றும் பிரதான ஆசாரியர்கள், தங்களுடைய இருதயத்தில் கொலைப்பாதகத்தைச் சுமந்து கொண்டிருக்க, பயபக்தியின் வேஷத்தைத் தரித்தவர்களாக அரண்மனைக்குள் பிரவேசிப்பதில்லை என்றார்கள். ஏனெனில், அவர்கள் அரண்மனைக்குள் (பண்டிகையின் போது) பிரவேசித்தார்களானால், அது அவர்களின் பரிசுத்தத்தைத் தீட்டுப்படுத்திவிடும் என்பது அவர்களின் பாரம்பரியமாய் இருந்தது. அந்தோ! மனித இருதயம் எத்துணை திருக்குள்ளதாய் இருக்கிறது! மத ரீதியான சடங்காச்சாரமான தூய்மையினை முன்வைத்தும், தேவனுடைய சித்தத்தை அறிந்துகொள்ளவும், செய்யவும் நாடுகின்றோம் என்று வெளித்தோற்றமாய் அறிக்கைப் பண்ணியும், ஒளியின் வஸ்திரத்தினுடைய வேஷத்தில், எவ்வளவு கொலைப்பாதகங்களும், அருவருப்பானவைகளும் மறைக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வளவு உன்னிப்பாக இப்பாடத்தில் நாம் சுட்டிக்காண்பிக்கிற இவ்விஷயமானது, நம்முடைய நாட்களிலும் மற்றும் ஜீவியத்தின் அநேக விஷயத்திலும் காணப்படுகின்றது. மாய்மால் என்பது, மிகப் பொதுவாகக் காணப்படுகின்ற பெலவீனமாய் இருக்கின்றது; சில சமயம் மாய்மாலக்காரன்/வஞ்சகனின் இருதயத்தினிடமிருந்தே தவறுகள் ஒளிந்து மறைந்து காணப்படுகின்றது; இச்சம்பவத்திலும் கூட அப்படியாகவே உள்ளது. இந்த மனுஷர்களைக் குறித்தான பேதுருவின் வார்த்தைகளும் நம் நினைவுக்கு வருகின்றது: “சகோதரரே, நீங்களும் உங்கள் அதிகாரிகளும் அறியாமையினாலே இதைச் செய்தீர்களென்று அறிந்திருக்கிறேன்.” (அப். 3:17) உண்மை என்னவெனில், மாபெரும் குற்றங்கள், அறியாமையினாலே செய்யப்படுகின்றது; சிலசமயம் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்கின்றோம் என்ற எண்ணத்திலும் கூட மாபெரும் குற்றங்கள் (அறியாமையினாலே) செய்யப்படுவதினால், வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாய் இருக்கின்ற அனைவரும், சத்தியம் மற்றும் நீதியை நேசிப்பவர்களாய் இருக்கும் அனைவரும் சுய வஞ்சனையில் விழும் வகுப்பாரில் ஒருவராக மாறிவிடாதபடிக்கு, தங்கள் சொந்த இருதயங்களையும், நோக்கங்களையும், ஆராய்ந்து சோதித்துப் பார்ப்பதில் மிகக் கவனமாய் இருக்க வேண்டும்.

பஸ்காவைப் புசிக்கத்தக்கதாக

இவ்வசனத்தின் இப்பாகமானது, சில குழப்பங்களை ஏற்படுத்தி உள்ளது. இயேசுவும், அவருடைய சீஷர்களும் முந்தின நாள் சாயங்காலப் பொழுதிலேயே பஸ்கா இராப்போஜனத்தைப் புசித்துவிட்டார்கள் என்று நாம் பார்க்கின்றோம். பஸ்கா புசிப்பு முடிந்திருக்குமானால், பின்னர் ஏன் இவர்கள் தாங்கள் பஸ்கா இராப்போஜனம் புசிப்பது தடைபடாததற்கு ஏதுவாக தாங்கள் தீட்டுப்படக்கூடாது என்று அஞ்சினார்கள்? என்று கேள்வி எழலாம். ஆனால், அந்த நாள் துவங்கி, ஒரு வாரம் வரையிலும் நீடிக்கும் பஸ்கா பண்டிகையை மனதில் கொண்டே, அவர்களின் விண்ணப்பம் காணப்பட்டது என்று நாம் பதிலளிக்கின்றோம். நாம் நினைவில்கொள்ள வேண்டியது என்னவெனில், பஸ்கா என்ற வார்த்தையானது, இராப்போஜனத்திற்கும், அதனை தொடரும் பண்டிகை வாரத்திற்கும் பொருந்துகின்றதாய் உள்ளது. யூதர்கள் பண்டிகை வாரத்திற்கு அதிகம் முக்கியத்துவம் செலுத்தினவர்களாய் இருக்க, கிறிஸ்தவர்களாகிய நாமோ விசேஷமாக பஸ்கா இராப்போஜனத்தின் மீது அல்லது பஸ்கா இராப்போஜனத்திற்குப் பதிலாக, இந்தச் சுவிசேஷ யுகம் முழுவதும் உள்ள கர்த்தருடைய பின்னடியார்களுக்கென அன்று சாயங்கால வேளையில் நிறுவப்பட்ட நினைவுகூருதலின் போஜனத்தின் மீது முக்கியத்துவம் காட்டுகிறவர்களாக இருக்கின்றோம்.

உள்ளே அசுத்தமாயிருக்க, வெளியே பாத்திரத்தைச் சுத்தமாய் வைத்திருப்பதைக் குறித்து, அதாவது வெளித்தோற்றத்தில் பரிசுத்தம்/தூய்மையுள்ள நபர்களாக மற்றும் ஜாதியினராகக் காட்டிக்கொண்டு, உள்ளத்திலோ பரிசுத்தம் தூரமாய்க் காணப்படுகிறதைக் குறித்து, யூதர்களை நமது கர்த்தர் அடிக்கடி கடிந்து கொண்டுள்ளார். வேறொரு தருணத்தில், அவர்கள் மிகுந்த சடங்காச்சாரமாய் உபவாசம் இருப்பதையும் மற்றும் உணவு உட்கொள்ளாததையும் வெளியரங்கமாய்க் காட்டுகிறார்கள். ஆனால் எதையும் அபகரித்துக் கொள்ளுமளவுக்கும் மற்றும் அடையாள பாஷையில் விதவைகளின் வீட்டைப் பட்சிக்குமளவுக்கும், அவர்களின் இருதயங்களில் அவ்வளவுக்கு அன்பு குறைவுபட்டதாகவும், அவ்வளவுக்கு சுயநலம் உள்ளதாகவும் இருக்கின்றது என அவர்களுக்கு கர்த்தர் நினைப்பூட்டினார். சுத்தம், தூய்மை மற்றும் பரிசுத்தம் தொடர்புடைய வெளியரங்கமான சடங்கு முறைகளைக் குறித்து, நமது கர்த்தர் எதுவும் பேசவில்லை, ஆனால் தேவனுடைய பார்வையில் மிக முக்கியமாகக் காணப்படும் இருதய தூய்மை/பரிசுத்தத்தின் ஸ்தானத்தை, இந்த வெளித்தோற்றமான சடங்கு முறைகள் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்றே நமது கர்த்தர் கூறினார்.

தனது அரண்மனைக்குள் அவர்கள் வரமாட்டார்கள் என்று பிலாத்து அறிந்தபோது, அவர்களுடைய வழக்கங்களை நினைவுகூர்ந்தவனாக வெளியே வந்து, தனது அதிகாரப்பூர்வமான சிங்காசனத்தை அங்கே வெளியே கொண்டு வந்து வைத்து, அதில் உட்கார்ந்தான். குற்றவாளிக்கு எதிரான அவர்களின் குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறுங்கள் என்று பிலாத்து அவர்களிடம் கேட்டபோது, அது அவர்களை வியப்பிற்குள்ளாக்கிற்று.

தாங்கள் பிலாத்துவிடம் கொண்டுவரும் எந்தக் குற்றவாளியையும், பிலாத்து ஏற்றுக்கொள்வார் என்றும், அதிலும் ஒருவேளை தாங்கள் குற்றஞ்சாட்டும் நபர் தங்களுடைய ஜாதியாரில் ஒருவனாக இருப்பானாகில், அவன் நிச்சயமாக கேடான மனுஷனாகவும், உரோமர்களின் கரங்களிலிருந்து குற்றவாளி எனத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டு, மரணத்தண்டனை பெற்றுக்கொள்ள பாத்திரவானாக இருப்பான் என்றும் பிலாத்துத் திருப்தியடைந்தவராக இருப்பார்

என்றும் எண்ணினவர்களாக, முன்நாட்களில் விளங்கின பிலாத்துவின் வழக்கத்தைத்தான் அவரிடத்தில் எதிர்பார்த்து வந்திருக்கின்றார்கள். “இவன் குற்றவாளியாயிராவிட்டால், இவனை உம்மிடத்தில் ஒப்புக்கொடுக்க மாட்டோம்” (வசனம் - 30) என்ற அவர்களின் பதில், அவர்களின் அதிர்ச்சியைக் காட்டுகின்றது; அதாவது, பிலாத்துவே உரோம அதிகாரத்தின் பிரதிநிதியாகிய உம்முடைய கரங்களில் நற்கீர்த்தியுடைய எங்கள் ஜனங்கள் மத்தியில் உள்ள எந்த மனுஷனையாகிலும் ஒப்புக்கொடுக்க நாங்கள் விரும்புவோம்/இணங்குவோம் என்று நீர் எண்ணுகிறீரோ என்ற விதத்தில் அவர்களுடைய பதில் காணப்பட்டது.

R3554 : page 141

இவனை நீங்களே கொண்டுவர நியாயந்தீருங்கள்

பிலாத்து, ஆலோசனை சங்கத்தாரிடமே திரும்பிப் பொறுப்பை ஒப்புக்கொடுத்தது மிகச் சரியே. பொறாமை மற்றும் துர்க்குணம் காரணமாகவே அவர்கள் இவ்விதமாய் இயேசுவை நடத்துகின்றனர் என்று பிலாத்து அறிந்து/உணர்ந்து கொண்டதாக வேதப்பகுதிகள் நமக்குக் காட்டுகின்றன. மேலும், தன்னிடம் கொண்டுவரப்பட்டவர் சாதாரண குற்றவாளி அல்ல என்றும், இக்குற்றவாளிக்கு விடுதலை கொடுக்கப்பட்டால் நிச்சயமாக அது உரோம சாம்ராஜ்யத்தின் அமைதியைக் குலைத்துவிடும் என்றும் பிலாத்து அறிந்தவராக இருந்தார்.

ஏமாற்றம் கண்ட யூத அதிகாரிகளானவர்களோ, தங்களுக்கு முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்ள விருப்பம்தான், ஆயினும் எந்த மனிதனுக்கும் மரணத் தண்டனை அளிக்கும் அதிகாரம் தங்களிடமிருந்து எடுக்கப்பட்டுவிட்டதே என்ற விதத்தில் பதிலுரைத்தனர். யூதருடைய (Talmud) வேதத்தில், பின்வரும் குறிப்பு காணப்படுகிறது: “ஆலயம் அழிக்கப்படுவதற்கு 40 வருடங்களுக்கு முன்னதாக பெரிய அளவிலான குற்றங்களை நியாயந்தீர்க்கும் அதிகாரமானது, இஸ்ரவேலிடமிருந்து எடுக்கப்பட்டுவிட்டது.” இக்குறிப்பு உண்மை யாக இருக்கும் பட்சத்தில், தெய்வீக வழிநடத்துதலின்படி குற்றவாளிக்கு மரணத்தீர்ப்பு அளிக்கும் அதிகாரமானது, நமது கர்த்தர் குற்றம் சாட்டப்பட்ட அதே வருடத்தில் யூதர்களிடமிருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் யூதர்கள் ஒருபோதும் எவரையும் சிலுவையில் அறையாத விஷயமும், சிலுவையில் அறையும் மரணமானது, உரோம சட்டத்தின் கீழ் மரணத்தண்டனையை நிறைவேற்றுவதற்கு அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒழுங்குமுறையாக இருக்கிறது என்ற விஷயமும், “மரத்திலே தூக்கப்பட்ட எவனும் சபிக்கப்பட்டவன்” என்று நீண்ட காலத்திற்கு முன்னதாக உரைக்கப்பட்ட தீர்க்கத்தரிசனம் குறித்த விஷயமும் மற்றும் கர்த்தர் தாமே, தாம் சிலுவையில் அறையப்படப் போவதைக்குறித்துத் தீர்க்கத்தரிசனமாக, “நான் பூமியிலிருந்து உயர்த்தப்பட்டிருக்கும்போது எல்லாரையும் என்னிடத்தில் இழுத்துக்கொள்ளுவேன்” என்று கூறின விஷயமும் நம் நினைவுக்குக் கொண்டுவரப்படுகையில், இயேசு குற்றம் தீர்க்கப்பட்ட வருஷத்தில் மரணத்தீர்ப்பு வழங்கும் அதிகாரம் யூதர்களிடமிருந்து எடுக்கப்பட்டது என்ற குறிப்பு மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாக இருக்கின்றது. (யோவான் 12:32, 33; கலாத்தியர் 3:13; உபாகமம் 21:23). அந்தக் குறிப்பிட்ட வருடத்தில் யூதர்களிடமிருந்து அவ்வதிகாரம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டபடியால்தான், இயேசு கல்லால் எறிந்து கொல்லப்படாமல் சிலுவையில் அறையப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

இயேசு தம்மைத் தேவனுடைய குமாரன் என்று அறிக்கைப்பண்ணினபடியால், யூதரின் விசாரணையில் அவர் தேவ தூஷணம் புரிந்தார் என்பதே அவர் மீது இருந்த உண்மையான குற்றசாட்டாகும். யூதர்கள், தங்களை ஒருபோதும் தேவனுடைய குமாரர்கள்/புத்திரர்கள் என்று கூறிக்கொண்டதில்லை. அவர்கள் மத்தியில் உயர்ந்த ஸ்தானம் வகித்தவர்கள், தேவனுடைய நண்பனான ஆபிரகாம், அடுத்து தேவனுடைய ஊழியக்காரரான மோசேயும், தீர்க்கத்தரிசிகளும் — பணிவிடைக்காரர்கள் என்னும் ஸ்தானத்தை வகித்தார்கள். புதிய புத்திரர் வீட்டாரின் தலையாக, கிறிஸ்து வருவதற்கு முன்பு வரையிலும், எவரும் புத்திரர்களாகக் கருதப்படவில்லை. “மோசே பணிவிடைக்காரனாய், அவருடைய வீட்டில் எங்கும் உண்மையுள்ளவனாயிருந்தான். கிறிஸ்துவோ அவருடைய வீட்டிற்கு மேற்பட்டவரான குமாரனாக உண்மையுள்ளவராயிருக்கிறார்; நம்பிக்கையினாலே உண்டாகும் தைரியத்தையும் மேன்மைபாராட்டலையும் முடிவுபுரியந்தம் உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொண்டிருப்போமாகில், நாமே அவருடைய வீடாயிருப்போம்” என்ற வசனங்கள் இதற்கு இசைவாக உள்ளது (எபிரெயர் 3:5,6). ஆலோசனை சங்கத்தார் முன்பு, தேவ தூஷணம் பேசினவராக குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட நமது கர்த்தரானவர், கல்லால் எறியப்பட்டுக் கொலைச் செய்யப்படும் தண்டனைக்குப் பாத்திரமானவராக இருந்தார். ஆனால் மரணத்தீர்ப்பு வழங்கும்

அதிகாரமானது யூதர்களின் கையைவிட்டு எடுக்கப்பட்டிருந்தபடியாலும், அந்த அதிகாரம் உரோமர்களின் கைகளில் சென்றபடியாலும் சூழ்நிலைகள் மாறிவிட்டது. மேலும் நமது கர்த்தர் சிலுவையில் அறையப்படுவார் என்று முன்னுரைக்கப்பட்ட தீர்க்கத்தரிசனத்தின்படி, இயேசு நமக்காகச் சாபமாக்கப்பட்டார்.

யூதர்களின் இராஜா

லூக்கா விசாரணை குறித்தான வேறு சில செய்திகளை நமக்கு பதிவு செய்துள்ளார். (லூக்கா 23:2) மூன்று குற்றச்சாட்டுகளை யூதர்கள் முன்வைத்தார்கள். மேலும், அம்மூன்று குற்றச்சாட்டுகளும், உரோம அரசாங்கத்திற்கு எதிரான துரோகச் செயலாகவும் இருந்தது: (1) ஜனங்களைக் கலகப்படுத்துதல்; (2) இராயனுக்கு வரி கொடுக்க வேண்டாம் என்று தடை விதித்தல்; (3) தன்னை கிறிஸ்து என்னப்பட்ட இராஜாவென்று அறிவித்தல் என்பவைகளே. இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை உறுதிப்படுத்தும் பொருட்டு, சாட்சிகளும் கொண்டுவந்திருப்பார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

புத்திக்கூர்மையும், சிந்தனைத்திறனும் இல்லாத எந்த மனுஷனும் பிலாத்து இருந்த உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் இடம் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது. பிலாத்து, அந்நிய தெய்வங்களை வணங்குகிறவனாகவும், பாவம் நிறைந்த மனுஷனாகவும் இருந்தாலும், தனக்கு முன் கொண்டுவரப்பட்ட வழக்கின் உண்மை நிலையை உடனடியாகக் கிரகித்துக் கொண்டவனாக இருந்தான். அவன் இவ்வழக்கு மத ரீதியிலான துன்புறுத்தல் என்றும், உரோம அரசாங்கத்தை ஓங்கச் செய்வதில் குற்றம் சாட்டுபவர்கள் அக்கறை, ஆர்வம் கொண்டிருக்கவில்லை என்றும், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் எவ்விதத்திலேயும் அரசாங்கத்திற்குக் கேடுவிளைவிப்பவர் அல்ல என்றும் உணர்ந்து கொண்டான். சாட்சிகளின் வார்த்தைகளைக் கேட்ட பிற்பாடு சிறைப்பிடிக்கப்பட்டவரிடம் தனிப்பட்ட விதத்தில் பேசும்படிக்கும், தான் அவ்விஷயத்தில் என்ன முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று யோசிப்பதற்குமென, பிலாத்து மீண்டும் அரண்மனைக்குள் பிரவேசித்தான். “நீ யூதருடைய இராஜாவா” என்பதே பிலாத்து இயேசுவிடம் கேட்ட முதல் வார்த்தை என்று நான்கு சுவிசேஷர்களும் ஒரே கருத்தைப் பதிவு செய்துள்ளனர்.

இக்கேள்விக்கு நமது கர்த்தரால் பதில் அளிப்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும். அவர் யூதர்களின் இராஜாதான், இந்த ஸ்தானத்தை எடுப்பதற்காகவே அவர் தமது பரலோக மகிமையைத் துறந்து வந்தார்; அவருடைய வருகையானது, நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது; மேலும் தெய்வீக வாக்குத்தத்தங்களும், தீர்க்கத்தரிசனங்களும் அவருடைய வருகையையே அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. இப்பொழுது, அவரால் பிலாத்துவின் முன்னிலையில் அவ்வுண்மையை மறுதலிக்க முடியாது. அப்படி மறுதலித்துக் கூறுவாரானால், அது அவருடைய போதனைகளைக் கவிழ்த்துப் போடுவதாகவும், தெய்வீகத் திட்டத்தின்படி அவர் ஸ்தாபிக்க விரும்பின விசுவாசத்தையும் கவிழ்த்துப் போடுகிறதாகிவிடும். ஆனால் அவர் அச்சமயத்தில் உரோமர்களிடமிருந்தும், பிலாத்துவிடமிருந்தும் அரசாங்கத்தைப் பிடுங்கி எடுப்பதற்கு தாம் நாடவில்லை என்பதை, தமது பதிலின் மூலமாக பிலாத்துவின் நிமித்தமாகவும், நம் அனைவர் நிமித்தமாகவும் தெளிவாகக் காட்ட வேண்டியிருந்தது. “நீராய் இப்படிச் சொல்லுகிறீரோ? அல்லது மற்றவர்கள் என்னைக்குறித்து இப்படி உமக்குச் சொன்னார்களோ” என்ற பதிலை வாசிக்கின்றோம் (யோவான் 18:34). எளிமையாக அவரது வார்த்தைகளை விவரிக்க வேண்டுமெனில், “உரோமனாகிய நீர் உமது கண்ணோட்டத்திலிருந்து இக்கேள்வியைக் கேட்கின்றீரோ அல்லது மதவாதியாக யூதர்களின் நம்பிக்கையின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து இக்கேள்வியைக் கேட்கின்றீரோ?” என்ற விதத்தில் கேட்டார்.

பிலாத்து இதற்குப் பிரதியுத்தரமாக, “நான் யூதன் அல்ல என்பதை நீர் அறிவீர், மேலும் உம்முடைய ஜனங்களின் நம்பிக்கையின் மீது எனக்கு ஈடுபாடும் இல்லை, உம்முடைய சொந்த ஜனங்களும், உம்முடைய ஜனங்களின் பிரதானமான மத அதிகாரிகளும், அதாவது நீர் எந்த ஜனங்களின் இராஜா அல்லது பிரபு என்று உம்மைக் கருதிக்கொள்கின்றீரோ, அந்த ஜனங்களே

R3555 : page 141

உம்மை என்னிடத்தில் ஒப்புக்கொடுத்துள்ளனர். உம்மை நான் மரணத்தீர்ப்பிற்குள்ளாக்கும்படிக்கு உம்மை என்னுடைய அதிகாரத்தின் கீழ் ஒப்புக்கொடுத்துள்ளனர். நீர் அவர்களுக்கு என்ன செய்தீர்? அவர்கள் கோபம் கொள்ளவும், வெறுப்புக் கொள்ளவும், கடுமையான எரிச்சல்/பொறாமை கொள்ளவும் தக்கதாய் நீர் என்ன செய்தீர்?” என்றார்.

நமது கர்த்தர் அமைதலுடனும், சாந்தத்துடனும் இத்தருணத்திலும் காணப்பட்டார்: “என் இராஜ்யம் இவ்வுலகத்திற்குரியதல்ல,” அதாவது, தற்காலத்தில் காணப்படுகிற

ஒழுங்குமுறைகளின்படியானது அல்ல என்னுடைய இராஜ்யம்! என்ற விதத்தில் இயேசு கூறினார். பிலாத்து புரிந்துகொள்ளத்தக்கதாக, இப்பதில் போதுமானதாக இருந்தது. அநேகமாக இப்பதில் பிலாத்துவுக்குக் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். இப்பதில் எவ்வளவு சுருக்கமாகவும், ஞானமிக்கதாகவும் உள்ளது! மேலுமாக, தம்முடைய பின்னடியார்கள் தமக்காகப் போரடவில்லை என்றும், தமது ஆட்சியை ஸ்தாபிக்கவும், தமது இராஜ்ய அதிகாரத்தை வன்முறையில் ஸ்தாபிக்கவும், தம்முடைய பின்னடியார்கள் நாடவில்லை என்றும்; ஒருவேளை இப்படியாகத்தான் (வன்முறை மூலம்தான்) தம்முடைய இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டுமெனில், தாம் ஒருபோதும் இவ்விதமாக தம்மைச் சத்துருக்களிடம் கையளிக்கப்பட அனுமதித்திருக்க மாட்டார் என்றும், இப்படியிருக்க தம்முடைய இராஜ்யம் இவ்விடத்திற்குரியதுமல்ல என்றும், தமது இராஜ்யம் அதிகாரத்துடன் வருவதற்கான வேளை இன்னும் வரவில்லை என்றதுமான உண்மைகளின் மீது பிலாத்துவின் கவனத்தைக் கர்த்தர் கொண்டு வந்தார். இதே படிப்பினையைக் கர்த்தர் தமது உவமைகளில் ஒன்றில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்: “அன்றியும் மனுஷகுமாரன் தமது மகிமைபொருந்தினவராய்ச் சகல பரிசுத்த தூதரோடுங்கூட வரும்போது, தமது மகிமையுள்ள சிங்காசனத்தின் மேல் வீற்றிருப்பார். அப்பொழுது, சகல ஜனங்களும் அவருக்கு முன்பாகச் சேர்க்கப்படுவார்கள்” (மத்தேயு 25:31, 32). தமது இராஜ்யமானது, தமது இரண்டாம் வருகையில் ஆரம்பிக்கின்றது என இவ்வுவமையில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

பிலாத்துக் காரியத்தைப் புரிந்துகொண்டார் என்பது அவருடைய வார்த்தைகளில் விளங்குகின்றது. “அப்படியானால் நீர் இராஜாவோ? நீர் இராஜாதான், ஆனால், இதுவரையிலும் இராஜாவாகவில்லை என்றும், உம்முடைய ஆளுகை இன்னும் எதிர்காலத்தில் உள்ளது என்றும் தானே நீர் கூறுகின்றீர்?” என்ற விதத்தில் பிலாத்துக் கூறினார். இதற்கான நமது கர்த்தரின் பதிலானது: “ஆம், நான் ஓர் இராஜா என்ற உம்முடைய யூகம் சரியே, இராஜா ஆகுவதற்கே நான் பிறந்தேன், இராஜாவாகுவதற்காகவே நான் உலகத்தில் வந்தேன்; இந்த மாபெரும் சத்தியத்திற்கு இசைவாகவே என்னைக் குறித்துச் சகல சாட்சியும் உள்ளது; உண்மையுள்ளவர்கள் அனைவரும், சத்தியவான் எவனும் என் சத்தம் கேட்டு, என் சீஷன் அல்லது பின்னடியான் ஆகத்தக்கதாக இழுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றான், மேலும் என்னை இராஜாவாகவும் ஏற்றுக்கொள்கின்றான்/அறிந்துகொள்கின்றான். மீதியான பெரும்பாலானவர்கள், இப்பொழுது முதல், நான் வந்து என் இராஜ்யத்தை ஸ்தாபிக்கும் காலம் வரையிலும் என்னை யார் என்று அறிந்துகொள்ள மாட்டார்கள்;” இப்படியாக, நாம் அவ்வசனப்பகு திகளுக்குப் பொழிப்புரை (எளிமையான வார்த்தைகளில் விவரித்துள்ளோம்) கொடுத்துள்ளோம்.

சத்தியமாவது என்ன?

சத்தியம், உண்மை, நேர்மை போன்றவைகளை நமது கர்த்தர் குறிப்பிட்டது என்பது, பிலாத்துவின் மனசாட்சியில், உள்ளத்தில் ஒரு மென்மையான பாகத்தைத் தொட்டது போன்று தோன்றுகின்றது. சொற்ப உலகப்பிரகாரமான ஜனங்கள் மாத்திரம் உண்மையற்ற தன்மைக்கு மரியாதை அளிக்கின்றனர். அநேகர் பொய்ச் சொல்வதையோ அல்லது அதிர்ச்சி உண்டாக்குகிற

R3555 : page 142

அளவு வஞ்சனை பண்ணுவதையோ, பாதிப்புக்குள்ளாக்கும் அளவு வஞ்சனை பண்ணுவதையோ விரும்புவதில்லை; ஆனால் வஞ்சனையானது, சமுதாயம் மற்றும் தொழிலில் வெற்றி நடைப்போடுகிறவர்களின் ஒவ்வொரு நடைமுறையிலும், பண்பிலும், வாழ்க்கையிலும் பாகமாகக் கருதப்பட்டு வருகின்றது. ஆகவே, யூதர்களிடம் பேசுவதற்கு நடை எடுத்து வைக்கப்போன பிலாத்து, நமது கர்த்தரின் கடைசி வாக்கியத்திற்கு, “ஆம்,” ஆனால், வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு காரியங்களிலும் சத்தியம், உண்மை அல்லது நேர்மை என்ற வார்த்தைகளானது, எவ்வளவாகக் காணப்பட வேண்டும் அல்லது காணப்படலாம் என்று நமக்குச் சொல்லித்தருவதற்கு யார் தான் இருக்கின்றார்! என்று பதிலளித்தார்.

போதகர் தம்மை, “நானே வழியும், சத்தியமும், ஜீவனுமாய் இருக்கிறேன்” என்று கூறினது போன்று, அவருடைய சீஷர்களாய் உண்மையாக இருக்கிற யாவரும் சத்தியமாகவும், உண்மையுள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதைக் கர்த்தருடைய ஜனங்கள் தங்கள் மனதில் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டிருப்பது நலமாய் இருக்கும். இந்தச் சுவிசேஷ யுகத்தில் இவ்வகுப்பாரை, அதாவது சத்தியத்திற்காக பசி கொண்டவர்களை, உண்மையுள்ளவர்களை, உண்மையுள்ள இருதயமுள்ளவர்களையே விசேஷமாக கர்த்தர் அழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். மற்றவர்களோ, இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்ட எவ்வித வாக்குத்தத்தங்கள் மற்றும் நம்பிக்கைகளினாலும் அதிகம்

தாக்கம் கொள்வதற்குத் தகுதியற்றவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இப்படிப்பட்டவர்கள் சத்தியம் பற்றின சிறு குறிப்பையாகிலும் பெற்றுக்கொண்டாலும் அவர்கள் அதனை பற்றிப் பிடித்துக்கொள்வதில்லை, அவர்கள் இதய அளவில் சத்தியத்தின் பிள்ளைகளாகவும், ஒளியின் பிள்ளைகளாகவும் இருப்பதில்லை. ஆகவே, நம்முடைய சகல வார்த்தைகளிலும், எண்ணங்களிலும், நடத்தைகளிலும், நேர்மையாகவும், இருதயப்பூர்வமான உண்மையுள்ளவர்களாகவும், நாம் இருக்க வேண்டியது எவ்வளவு முக்கியமாய் உள்ளது. உலகத்துடனான நம்முடைய சகல உறவுகள் மத்தியிலும், நாம் வார்த்தையிலும், கிரியையிலும் உண்மையாய் இருக்கிற வேளையில், கர்த்தர் மற்றும் அவருடைய ஜனங்கள் மற்றும் அவருடைய வார்த்தைகளுடனான நம்முடைய உறவுகளிலும் நாம் உண்மையாய் இருக்கத்தக்கதாக இரண்டு விதத்திலும் ஜாக்கிரதையுடன் நாம் காணப்பட வேண்டும்! உண்மையுள்ளவர்களே, உண்மையில் ஜெயங்கொண்டவர்களாக இருப்பார்கள்.

பாவம் பிலாத்து, இவன் தன்னுடைய வாழ்க்கையிலுள்ள அநேக முக்கியமான விஷயங்களில் தான் உண்மையற்றவனாக இருந்ததையும் எண்ணினார்; உலகத்திலேயே நாங்கள்தான் மிகவும் பரிசுத்தமான ஜனங்கள் என்று கூறிக்கொண்ட யூத தேசத்தின் தலைவர்களையும், அதிகாரிகளையும் கண்டு அக்கேள்வியைக் குறித்து அஞ்சினான் — சத்தியமாவது என்ன? உண்மையாய் இருப்பது என்றால் என்ன? எவ்வளவு உண்மையுடனும், எவ்வளவு நேர்மையுடனும் நாம் காணப்பட வேண்டும்? இக்கேள்விகளின் ஆழம் மிகவும் அப்பாற்பட்டதாகும்; அவனுடைய கிரகித்துக்கொள்ளும் ஆற்றலுக்கும் அப்பாற்பட்டதாகும்; யூதர்களில் பிரதானமானவர்களின் புரிந்துகொள்ளும் ஆற்றலுக்கும் அப்பாற்பட்டதாகும். இயேசு மாத்திரமே சத்தியத்தின் ஒரே பிரதிநிதியாகவும், மாதிரியாகவும் காணப்பட்டார். அவர் தமது சொந்த ஜனத்தாரின் அதிகாரிகளுக்கு மிகவும் அப்பாற்பட்ட உபதேசம் ஒன்றைப் பிரசங்கித்துக் கொண்டிருந்தார். சத்தியத்தின் இந்தப் பிரகடனம் மூலமாக இந்தச் சுவிசேஷ யுகத்தில் கர்த்தர் தமக்கென ஒரு ஜனங்களை, தமது சம்பத்துக்களைக் கூட்டிச் சேர்ப்பதே அவருடைய திட்டமாக இருக்கின்றது என்று நாம் பார்க்கின்றோம்.

சத்தியம் மற்றும் உண்மையின் அடிப்படையில் இன்று, கர்த்தர் தெரிந்துகொண்டிருக்கும் ஜனங்கள் விநோதமான ஜனங்கள் என்றும், பெரும்பான்மையான ஜனங்களிடமிருந்து வேறுபட்டவர்கள் என்றும், திரளான ஜனங்கள் மத்தியில் அவர்கள் சிறுமந்தையினராக இருப்பார்கள் என்றும் நமக்கு வேதவாக்கியங்கள் தெரிவிப்பதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. அன்பான வாசகர்களே, இந்தத் உண்மையுள்ளவர்களின் வகுப்பாரில் நாம் ஒருவராய் இருக்கத்தக்கதாக, தேவனுடைய இரக்கத்தினால் நாம் ஒவ்வொரு பிரயாசத்தையும் எடுப்போமாக. ஐசுவரியங்கள் அல்லது மனுஷருடைய புகழ்ச்சிக்கு மேலாக, இன்னும் சொல்லப்போனால், ஜீவனுக்கும் மேலாக நாம் சத்தியத்தை உயர்வாக எண்ணக்கடவோம். இப்படியாக, “உம்முடைய சத்தியத்தினாலே அவர்களைப் பரிசுத்தமாக்கும், உம்முடைய வசனமே சத்தியம்” என்று நமக்காக ஜெபம் பண்ணினவருக்கும், சத்தியமாய் இருப்பவருக்கும் நாம் உண்மையான சீஷர்களாக, பின்னடியார்களாக இருக்க முடியும்.

அவனிடத்தில் ஒரு குற்றமும் காணேன்

இவ்வார்த்தைகளில், பிலாத்துவின் தீர்மானம் வெளியாகின்றது. அதாவது, இயேசுவிடம் குற்றம் இல்லை; உரோம சட்டத்தின்படி இப்படியாக வழக்கை முடித்து வைப்பது சரியே. யூதர்கள், தாங்கள் எடுத்த இத்தனை முயற்சிகளுக்குப் பின்னரும், தங்களது கைதியாகிய இயேசு தங்களுடைய கரங்களிலிருந்து தப்பித்துவிடப் போகிறார் என்று இப்போது உணர்ந்தபோது, கோபம் அடைந்தவர்களாகப் பிலாத்துவைப் பயமுறுத்தினார்கள் மற்றும் வெளிப்படையாக குத்திப்பேசவில்லை என்றாலும், பலனளிக்கும் விதத்தில் அவர்களுடைய பயமுறுத்தல் முயற்சி காணப்பட்டது. சமீபகாலத்தில்தான் அவர்கள், சக்கரவர்த்தியிடம் பிலாத்துவைக் குறித்துக் குற்றம் சாட்டியுள்ளனர். இம்முறை, சக்கரவர்த்தியின் பார்வையில், மிகவும் ஆற்றல் மிக்கதாய்த் தோன்றத்தக்கதாக, பிலாத்துவின் மீதான தங்கள் குற்றச்சாட்டுகள் காணப்படும் என ஜாடையாகக் கூறி, மறைமுகமான வார்த்தைகளில், அவர்கள் பிலாத்துவைப் பயமுறுத்தினார்கள் (யோவான் 1:12). பிலாத்துக் கலகத்திற்கு ஆதரவு அளிக்கின்றார் என்றும், சக்கரவர்த்திக்கு, இராயனுக்குப் பட்சமாக பிலாத்து இல்லை என்றும், பிலாத்துவைக் காட்டிலும் தாங்களே இராயனுக்கு விசுவாசமுள்ளவர்களாக இருக்கின்றார்கள் என்றும், தங்கள் குற்றச்சாட்டுகள் பிலாத்துவுக்கு எதிராக காணப்படும் என்றும் குறிப்பிட்டனர். மேலும் குழப்பத்தை ஏற்படுத்துகின்ற தங்கள் ஜனங்களைச் சேர்ந்த ஒரு கலகவாதியை தாங்கள் கண்டுபிடித்தபோது, அக்குற்றவாளியை மரணத் தண்டனைக்குள்ளாகத் தீர்ப்பளிக்கும்படிக்குத் தாங்களே குற்றவாளியைப் பிலாத்துவிடம்

கொண்டுவந்தபோது, யூதர்களுக்கு தன்னை இராஜா என்று கூறி, பாலஸ்தீனியா முழுவதும் தனக்கு ஆதரவாக அநேக ஜனங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டிருந்த குற்றவாளிக்கு, மரணத்தீர்ப்பு வழங்க மறுத்ததினிமித்தம் இராயனின் பிரதிநிதியாகிய பிலாத்து, இராஜாவுக்கும், நாட்டிற்கும் துரோகம் புரிந்தவனாய் இருக்கின்றான் என்று தங்கள் குற்றச்சாட்டுகள் பிலாத்துவுக்கு எதிராக காணப்படும் என்றும் குறிப்பிட்டனர்.

இப்படிப்பட்ட செல்வாக்கு மிகுந்த நபர்கள் இப்படியான குற்றச்சாட்டுகளைக் (தனக்கெதிராக) கொண்டபோனால், இவைகள் இராயனின் பார்வைக்கு மிக மோசமான காரியமாக இருக்கும் என்று பிலாத்து உடனடியாக உணர்ந்து கொண்டார். ஆனால், கலிலேயா என்ற வார்த்தைகள் செவிகளில் விழ இயேசு பிறப்பில் கலிலேயனா? என்று விசாரித்து, உறுதியான பதிலைப் பெற்றுக்கொண்ட மாத்திரத்தில், தப்பித்துக் கொள்வதற்கான வழியைக் கண்டு, “இயேசு கலிலேயனாக இருக்கிறபடியால், இயேசு ஏரோதின் தீர்ப்புக்கு உட்பட்டவர், இந்த முழு வழக்கையும் நான் ஏரோதின் நீதி மன்றத்திற்கு மாற்றிவிடுகின்றேன், ஏரோது இயேசுவுக்குத் தீர்ப்பு வழங்கட்டும்” என்று கூறினார் (லூக்கா 23:5-12).

ஏரோது மற்றும் அவனது சேவகர்களால் எப்படியாக இயேசு மோசமாக நடத்தப்பட்டார் என்றும், முள்முடி சூட்டப்பட்டு, இரத்தாம்பரத்தினாலான வஸ்திரத்தினால் உடுத்தப்பட்டு, மீண்டும் பிலாத்துவிடம் அனுப்பப்பட்டதைக் குறித்து நாம் நினைவுகூருகின்றோம். இதற்கிடையில்தான், அநேகமாக பிலாத்துவின் மனைவி, தான் இயேசுவைக் குறித்துக் கண்ட சொப்பனத்தைப் பிலாத்துவிடம் கூறியிருந்திருக்க வேண்டும். கைதி (இயேசு) மீண்டும் மினுக்கான வஸ்திரங்களுடன் தன்னுடைய அரண்மனைக்கு அனுப்பப்பட்ட போது, பிலாத்து மிகவும் திகைப்படைந்திருக்க வேண்டும் என்பதில் ஐயமில்லை; கைதி (இயேசு) மினுக்கான வஸ்திரங்களுடன் அனுப்பப்பட காரியத்தில் — இயேசு ஓர் இராஜா என்ற வலியுறுத்துதல் — இன்னும் அதிகம் உறுதியடைந்தது; அதே சமயம் இயேசு ஓர் ஆபத்தான மனுஷன் என்றும், அரசாங்கத்திற்குத் தொந்தரவான மனுஷன் என்றதுமான யூதர்களின் ஆசாரியர்கள் மற்றும் அதிகாரிகளுடைய நடிப்பும், இன்னும் நகைப்புக்குரிய வண்ணம் காணப்பட்டது.

யூதர்களைச் சமாதானப்படுத்துவதற்குரிய ஒரு வழி பிலாத்துவுக்குத் தோன்றியது. அதாவது, அவர்களுடைய பிரயாசம் முழுமையாக தோல்வியடையவில்லை என்னும் அளவில் அவர்களை எண்ணச் செய்ய வேண்டும். அதே சமயம், தான் நியாயமான தண்டனை அளித்துள்ளேன் என்ற எண்ணத்தை அவர்களுள் எழச் செய்ய வேண்டும். பின்னர் வருஷந்தோறும் இந்தப் பண்டிகை காலத்தில் கைதியின் கடும் தண்டனையானது, நிறைவேற்றப்படுவதிலிருந்து தள்ளி வைக்கும் வழக்கத்தின்படி இயேசுவின் தண்டனையைத் தள்ளிவைத்திட வேண்டும் என்பதேயாகும். இதைப் பிலாத்து அவர்கள் முன் வைத்தபோது, மக்கள் கூட்டத்தார் பரபாஸ் என்று கூக்குரல் இட்டார்கள். இந்தப் பரபாஸ் என்பவன் உண்மையில் கலகவாதியாகவும், கொலைக்காரனாகவும், அநேகமாக ஆசாரியர்களின் தூண்டுதலினால் இயேசுவை வேட்டை நாய்கள் போன்று துரத்திக் கொண்டிருந்த மக்கள் கூட்டத்தாரில் உள்ள அநேகருடைய உண்மையான மாதிரியாகவும் இருந்தான். பின்னரே, “அப்படியானால் இயேசுவை நான் என்ன செய்யட்டும்?” என்று பிலாத்துக் கேட்டான். ஆசாரியர்கள் மற்றும் பரிசேயர்களின் தூண்டுதலினால், “அவனை சிலுவையில் அறையும்; அவனை சிலுவையில் அறையும்!” எனும் பதில் வந்தது.

“ஜனங்களுடைய சப்தமே, தேவனின் சப்தம்” - “Vox Populi, Vox Dei”

அந்தோ! பரிதாபம், விழுந்துபோன மனுக்குலத்தின் சுபாவம் விழுந்துபோன மனிதசுபாவம் எவ்வளவாய் நம்பமுடியாத நிலைக்குப் போய்விட்டது. “ஜனங்களுடைய சப்தமே, தேவனின் சப்தம்” — “Vox Populi, Vox Dei” — என்ற பழமொழி எவ்வளவு உண்மையற்றது. ஒருவேளை வேதனுடைய சாயலிலும் ரூபத்தின்படியேயும் பூரணமான புருஷர்களும், ஸ்திரீகளும் பரிசுத்த ஆவியினால் நடத்தப்பட்ட நிலையில் உலகத்தில் நிரம்பிக் காணப்பட்டார்களானால், அப்பொழுது திரளான ஜனங்களின் சப்தம் தேவனுடைய சப்தமாக இருந்திருக்கமுடியும். ஆனால் பெரும்பாலும் ஜனங்களின் சப்தமானது அவர்களை வஞ்சித்துள்ள பேய்களின் சப்தமாகவே இருக்கின்றது மற்றும் அப்போஸ்தலன் கூறியுள்ளது போன்று, “தேவனுடைய சாயலாயிருக்கிற கிறிஸ்துவின் மகிமையான சுவிசேஷத்தின் ஒளி, அவிசுவாசிகளாகிய அவர்களுக்குப் பிரகாசமாயிராதபடிக்கு,

இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனானவன் அவர்களுடைய மனதைக் குருடாக்கினான்.” (2 கொரிந்தியர் 4:4)

மேற்கூறியவைகளுக்கு இசைவாக நாம் பார்க்கையில், தற்கால சூழ்நிலைகளின் கீழ் உள்ள உலகத்தின் தீர்ப்பானது நம்பத்தகுந்ததல்ல என்பது நம் அனைவருக்குமான நமது கர்த்தரின் ஆலோசனையாகும். அதாவது “உலகம் உங்களைப் பகைத்தால், அது உங்களைப் பகைக்கிறதற்குமுன்னே என்னைப் பகைத்ததென்று அறியுங்கள். நீங்கள் உலகத்தாராயிருந்தால் (இப்பொழுது நிலவும் சுயநலத்தின் கொள்கைகளுக்கு எதிராகக் காணப்படுவதற்குப் பதிலாக இன்னமும் பாவத்தின் ஊழியக்காரர்களாய், குருடர்களாய்க் காணப்பட்டால்), உலகம் தன்னுடையதைச் சிநேகித்திருக்கும்; நீங்கள் உலகத்தாராயிராதபடியினாலும், நான் உங்களை உலகத்திலிருந்து தெரிந்து கொண்டபடியினாலும், உலகம் உங்களைப் பகைக்கிறது. நீங்கள் என்னைத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை, நான் உங்களைத் தெரிந்துகொண்டேன்; . . . நீங்கள் போய்க் கணிகொடுக்கும்படிக்கும், உங்கள் கணி நிலைத்திருக்கும்படிக்கும், நான் உங்களை ஏற்படுத்தினேன்” (யோவான் 15:18, 19, 16). நமக்கோ இயேசுவினுடைய சத்தம்/குரல், தேவனுடைய சத்தமாக/குரலாக இருக்கின்றது. மேலும், அவருடைய ஆடுகள் மாத்திரமே அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்கின்றன, அவரைப் பின்தொடரவும் செய்கின்றன. இறுதியில் சாத்தான் கட்டப்பட்ட நிலையில், பூமியின் குடிகள் அனைத்தும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டுச் சத்தியத்தின் அறிவிற்குள்ளாகக் கொண்டுவரப்பட்டு, பாவம் மற்றும் சாத்தானின் அடிமைதனத்தினின்று விடுவிக்கப்பட்டவர்களாக இருப்பார்கள் என்று தெய்வீக வாக்குத்தத்தங்கள் கொடுத்த நிச்சயங்களை நினைவுகூர்ந்து நாம் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

R3555 : page 143

இதற்கிடையில் நீதிக்காக நிற்பவர்கள் சிறுபான்மையான ஜனங்களாக இருப்பதில் திருப்தியாக இருக்கவேண்டும். எனினும் நமக்கு எதிராக நிற்கின்ற அனைவரைக்காட்டிலும் அவர் நமக்குப் பெரியவராக இருப்பார் என்பதான வாக்குத்தத்தமானது நமது விசுவாசத்தைப் பெலப்படுத்துகின்றதாய் இருக்கும். தற்காலத்தின் இருளான மேகங்கள் களைந்துபோய் புதிய இராஜ்யமானது அதிகாரத்தில் வந்து நீதியின் சூரியன் பிரகாசிக்கும்போது, அக்காலத்தில் நீதிமான்கள் பெரும்பான்மையானவர்களாக/திரளானவர்களாக இருப்பார்கள். மேலும், இராஜ்யத்தின் பிரமாணங்களுக்குக் கீழ்படியாதவர்களோ, ஜனங்கள் மத்தியில் இராதபடிக்கு நிர்மூலமாக்கப்படுவார்கள். (அப்போஸ்தலர் 3:23)

